MAGAZIN sportiv

SP

O oră cu poetul Evgheni Evtuşenko

Despre poezie...

L-am aflat la Sinaia. In excursie. L-am căutat din două motive: primul — pentru că întîia lui poezie („Două sporturi") a apărut în „Sovietski Sport" şi al doilea — pentru că pînă acum a scris peste o sută de poeme despre sport şi sportivi, şi are de gînd să scrie... o mie. **„Aveam 15 ani** cînd a văzut lumina tiparului **„Două sporturi"** — îmi spune Evtuşenko. Eram **un puşti cu pantaloni scurţi, murdăriţi după un meci de fotbal, cînd am fost chemat la redacţie să-mi iau drepturile de autor. Unii au rîs, alţii au glumit dar nimeni n-a putut să-mi dea banii. N-aveam biroul populaţiei!"**

De atunci Jenea — băieţelul cu pantalonii scurţi — a rămas în mintea redactorilor de-acolo un copil drag. L-a îndrăgit în special Tarasov — gazetarul sportiv şi poetul. Acum cînd Evgheni Evtuşenko îmi vorbeşte de Tarasov, vocea îi e caldă şi ochii umezi. **„A făcut cu mine adevărate lecţii de istoria poeziei şi de măiestrie poetică. M-a crescut. Pentru asta, oricînd şi oriunde: „Spasibo Tarasov!"**

Despre sport în general...

Sportul — după părerea lui Evtuşenko — e o poezie. O poezie a tuturor genurilor. O poezie epică, lirică, o poezie adevărată. **„Şi chiar dacă scriu şi alte versuri sportul trăieşte în fiecare. Poeziile mele au mişcare. Sînt în mişcare. O mişcare interioară şi una exterioară. O continuă mişcare. La noi în Uniune sportul e poezia preferată a tuturor şi ştiţi bine cîte performanţe avem".**

Mi-a povestit apoi o întîmplare. Despre inspiraţii. O dată a fost... în pană. N-a putut scrie. Atunci Tarasov l-a dus în parcul Sokolnicki, un adevărat rai al sportivilor. S-a cufundat printre zecimile de secundă, printre centimetri, printre gramele cu care sportivii luptau pentru cucerirea recordurilor. A scris cele mai frumoase poezii.

Şi despre sportul romînesc

După părerea lui Evgheni Evtuşenko — Romînia e un uriaş stadion. Pe poet l-au impresionat grupurile de copii care oricînd, oriunde, pe numeroasele baze sportive, sau chiar pe asfaltul vreunei străzi, cu riscul unui geam spart, fac sport. Mai ales fotbal şi handbal. Multe mingi au nimerit în mijlocul oamenilor de pe stradă.

„Am văzut de curînd un ansamblu de cîntece şi dansuri romîneşti. Artiştii aveau atît temperament încît sînt sigur că dacă l-ar avea şi sportivii dv., dacă l-ar topi în căldură şi perseverenţă aţi avea şi mai mari performanţe. Mai ales în fotbal". La ultimele cuvinte m-a privit. **„Nu fi mîhnit! Fotbalul vostru e într-un moment de lipsă de... inspiraţie. O să treacă. Poate ar fi bine ca fotbaliştii să meargă printre poeţi, printre creatorii voştri de cîntece şi dansuri, printre performerii şarjelor şi ai recoltelor bogate. Poate se vor inspira. Veţi scrie atunci o poezie nouă a fotbalului romînesc, o poezie care să întregească volumul de poeme sportive al romînilor".**

VIOREL BURLACU

Cîntece sportive în anii puterii populare

Aş putea asemui munca unui compozitor cu aceea a unui reporter, care înscrie cu pasiune — în activitatea lui creatoare — realităţile înconjurătoare. Numai că noi compozitorii nu întrebuinţăm litere şi cifre. Cîntăm viaţa nouă, minunat de frumoasă a patriei în şiraguri de note, aşternute pe pagini cu portative şi gîndurile ni se îndreaptă cu recunoştinţă către particul nostru drag.

Nu se putea ca înflorirea continuă a mişcării de cultură fizică şi sport, măreţele construcţii sportive, minunatele condiţii create în anii puterii populare, cît şi orele de încîntare pe care compozitorii le-au petrecut pe stadioane, în mijlocul sportivilor, să nu fie reflectate artistic şi în creaţii muzicale.

Compozitori ca *Ion Vasilescu*, maestru emerit al artei, laureat al Premiului de Stat, *H. Mălineanu, N. Chirculescu şi Gh. Dendrino* laureaţi ai Premiului de Stat, *Elly Roman, Florentin Delmar, Sile Dinicu*, ca să nu menţionez decît o parte dintre ei, au compus cîntece vibrante adresate sutelor de mii de sportivi, melodii de mare căldură, care au cucerit o largă popularitate în rîndul tineretului.

Ion Vasilescu a dedicat o inspirată melodie în stil romînesc jocului nostru naţional *„Oina"*, şi cîntecele mobilizatoare *„Sportivi tot înainte"* şi *„In sport şi în muncă învinge cei mai buni"*. Tot compozitorul Ion Vasilescu a scris muzica filmului cu temă sportivă „Băieţii noştri". Gh. Dendrino a scris melodiosul vals al canotorilor şi înaripatul *„Să fii sportiv"*, N. Chirculescu şi-a dedicat una dintre cele mai frumoase compoziţii schiorilor, iar alta a constituit un îndemn călduros la practicarea sportului: *„Tineri, tinere din toată ţara"*. H. Mălineanu a compus marşul plin de vioiciune *„Tinere, tu eşti nădejdea ţării!"*, Elly Roman a scris trei inspirate melodii: *„Cîntecul cicliştilor"*, *„Primii în sport, primii în producţie"* şi *„Victorii după victorii"*. Florentin Delmar a cîntat înflorirea sportului la sate în *„Colectiv sportiv în sat"* şi a dăruit turiştilor un cîntec care să-l fredoneze pe potecile munţilor *„La cabana trei brazi"*. De asemenea este demn de menţionat noua sa compoziţie *„Toată lumea pe stadion"* Nu trebuie uitată nici melodia plină de farmec a compozitorului Sile Dinicu *„Zboară mingea peste plasă"*. Acelaşi compozitor a scris în ultima vreme un cîntec adresat cicliştilor, *„Tricoul galben"*. N. Patrichi, vechi pasionat al meciurilor de fotbal, a compus bineînţeles... un marş al fotbaliştilor. Pentru a-i verifica valoarea, compozitorul, împreună cu Aurel Felea, autorul textului, s-au întîlnit cu fotbaliştii clubului Progresul.

Dintre ultimele melodii sportive menţionăm *„Culorile echipei noastre"* de N. Chirculescu şi *„Să cucerească un titlu pentru ţara mea"* de P. Munteanu, în care este cîntat patriotismul cald al sportivilor. Ţin să menţionez că melodiile citate nu epuizează seria apreciabilelor compoziţii muzicale, inspirate din viaţa stadioanelor.

In ceea ce priveşte creaţia personală, am compus pentru micii sportivi *„Ora de gimnastică"* şi *„Veniţi pe stadioane"*. Dintre cîntecele mele mai menţionez *„Gata pentru muncă şi apărare"*, *„Marşul sportivilor"*, iar în ultimul timp *„Sîntem sportivi"*.

Viaţa fericită a tineretului din patria noastră este o inepuizabilă sursă de inspiraţie. Noi compozitorii dorim din toată inima să redăm în cîntecele noastre bucuria de viaţă a tineretului, forţa lui, realitatea de azi a ţării noastre neasemuit de frumoasă.

AUREL GIROVEANU

Metode capitaliste de antrenament...

Că sportivii din ţările capitaliste sînt consideraţi ca adevărată marfă, pe care o vînd sau o cumpără cluburile, este un fapt arhicunoscut. Pînă unde merge însă acest-.. tratament, asta este mai puţin ştiut. Iată un caz, relatat de revista poloneză „Wnaszych L.Z.S." (Sportul la sate).

Nu de mult, parchetul din Bremen (R.F.G.) a condamnat pe un cunoscut antrenor de înot al clubului Bremer S.C. 85, Karl Fricke. Acesta, în vîrstă de 47 de ani, de profesie arhitect şi antrenor, a fost acuzat că a maltratat pe sportiva fruntaşă Ursula Winkler. El o bătea, forţînd-o să se antreneze peste puterile ei, în perioade contraindicate pentru fete. Cazul a provocat mare vîlvă în cercurile sportive. Insuşi comitetul olimpic s-a sesizat, cerînd prin federaţie retragerea calităţii de antrenor.

Mai este nevoie de vreun comentariu?...

Nu-i prea repede de la încălzire direct în bazin?
Desen de MATTY

VARIETĂŢI OLIMPICE

„Fair-play"-ul compromis...

● In 1908, la Jocurile de la Londra, cu ocazia întrecerilor de atletism, au izbucnit grave neînţelegeri între sportivii americani şi englezi. Sursa acestor neînţelegeri a fost favorizarea evidentă a atleţilor englezi de către juriul alcătuit din arbitri britanici. Un ziarist francez scria în presa vremii: *„Jocurile au dat ultima lovitură reputaţiei de sportivitate a Angliei; englezii ne-au arătat că de îndată ce au găsit în alte popoare rivali serioşi, s-a terminat cu largheţea de vederi, cu imparţialitatea, cu „fair-play"-ul, cu care s-au lăudat atîta şi din care făceau un apanaj"*. Incidentul cel mai serios s-a petrecut la proba de 400 metri plat (care atunci se alerga în întregime în linie dreaptă). Arbitrii englezi au făcut ce au făcut, au descalificat pe ceilalţi concurenţi, au decis realergarea cursei, la care s-a prezentat... singurul concurent britanic, scoţianul Halswell, care a cîştigat fără adversar!

Riposta americană a fost violentă. Concurenţii americani au enervat publicul prin strigătele lor barbare şi fluierături. Iar cînd s-au întors la New York, la primirea solemnă ce li s-a făcut la primărie, „sportivii" americani au apărut trăgînd de zgardă... leul britanic!

Un record original

● La Helsinki, în 1952, atletul brazilian Da Silva a reuşit o performanţă unică: din totalul celor şase sărituri, în trei el a sărit peste recordul olimpic, stabilind două recorduri mondiale. In a doua încercare el a realizat 16,12 m, nou record mondial. Apoi, în cea de a patra săritură a depăşit din nou cei 16 metri ai recordului olimpic, pentru ca în cea de a cincea încercare să obţină 16,22 m, bătînd din nou recordul mondial, pe care-l stabilise cu cîteva minute mai înainte.

V-ale FOTBALULUI...

Nu de mult, într-un ziar vienez a apărut un anunţ cît se poate de semnificativ pentru moravurile care domnesc în sportul profesionist. Anunţul a provocat o adevărată panică printre cluburile vieneze de fotbal. Pentru că ce credeţi că spunea acest anunţ? Un club din Australia, unde fotbalul a luat un mare avînt în ultimul timp, caută jucători de fotbal din Europa, asigurîndu-le cele mai bune condiţiuni: transport gratuit pînă în Australia, un „post" bun şi un salariu şi mai bun. In încheiere, anunţul precizează: jucătorii nu au nevoie de dezlegarea cluburilor lor. De asta se ocupă clubul australian, care — se vede — ignorează prevederile regulamentelor F.I.F.A.

Cert este că anunţul a avut efect, doi fotbalişti austrieci, Handorf şi Hrncir, ajungînd la Sidney, unde vor juca pentru clubul Hakoah. Pe de altă parte sînt grozav „curtaţi" faimoşii Stanley Matthews şi Billy Wright. Aceştia n-au dat încă un răspuns.

Un răspuns neplăcut însă, au primit australienii — sub formă de avertisment — din partea forului internaţional de fotbal, care nu admite încălcarea dispoziţiilor sale. Şi prima măsură se cunoaşte: cluburile australiene care-şi racolează jucătorii fără dezlegare, nu vor avea cu cine juca, pentru că echipelor federaţiilor afiliate le este interzis de a se întîlni cu formaţii aflate în această situaţie. Probabil însă că pînă la urmă se vor crea „condiţii" şi pentru obţinerea dezlegărilor. Ce nu se poate face în fotbalul profesionist?...

Prima „pană"...

Ce plăcut e să zbori ca vîntul pe bicicletă, mai ales pe zilele acestea de arşiţă! Nici cel mai puternic ventilator nu te-ar putea răcori mai bine, îndepărtînd din preajma ta aerul cald, zăpuşeala de nesuportat. Ciclismul — sportul cu pedale, cum i se mai spune — poate că ar fi şi mai îndrăgit atît de cei mari cît şi de cei mici, dacă nu s-ar ivi afurisitele acestea de „pane", care te încurcă tocmai cînd ţi-e lumea mai dragă...

După cum puteţi vedea însă, micul ciclist din fotografia noastră nu pare chiar atît de supărat. Nu e vorba că are o tovărăşie cît se poate de plăcută... Şi-apoi, cum vrei să ajungi ciclist „mare", fără să te înveţi de mic să faci faţă „panelor"?

POŞTA magazin

SIMION VALERIU, COMUNA RACARI. — Regulamentul e clar: *„In caz de necesitate se va prelungi durata unei reprize sau a jocului pentru executarea unei lovituri de la 11 metri"*. Dv. mai doriţi însă o precizare: ce se întîmplă dacă mingea nu intră în gol, ci e respinsă de portar, iar jucătorul care a tras (sau un coechipier), reluînd balonul îl trimite de data aceasta în plasă? Bineînţeles, că nu e gol, el fiind marcat DUPA TRECEREA TIMPULUI REGULAMENTAR. Numai prima fază, adică lovitura directă, se încadrează în acest timp.

C. VIENESCU, ORAŞUL STALIN. — Schioara Ilona Micloş şi atleta Ilona Micloş sînt una şi aceeaşi persoană. Dar anul acesta ea n-a apărut în concursuri atletice. Să fi aruncat atît de departe suliţa, încît n-o mai... găseşte? In orice caz, îi ţinem la dispoziţie alta!

P. VERIGA, GALAŢI. — 1) Fotbalistul Călinoiu împlineşte în octombrie 32 de ani. Primele meciuri în categoria A le-a susţinut în cadrul echipei... Petrolul, care activa atunci în Bucureşti. De la Petrolul, în 1949, a trecut la Dinamo Bucureşti. — 2) Dacă ne-am apuca să facem astfel de calcule — echipa R a învins cu 3—0 echipa X, care la rîndul ei a întrecut cu 4—1 echipa Y, iar aceasta a învins cu 2—0 echipa X şi... aşa mai departe — ne-ar fi foarte lesne să demonstrăm că Luxemburg e mai „tare" la fotbal ca Brazilia! Astfel de calcule nu-şi au însă rostul, iar rezultatele *izolate*, bune sau rele, nu pot constitui un criteriu pentru aprecierea unei echipe. Valoarea unei formaţii se judecă după *ansamblul* performanţelor ei. Firească e şi contestarea în primul rînd rezultatele obţinute *în deplasare*, unde valoarea unei echipe poate fi verificată mai temeinic.

V. VASILE, SATU MARE. — In sferturile de finală ale campionatului republican masculin de şah se califică un jucător dacă în optimi grupa a cuprins maximum 7 jucători, 2 dacă grupa a avut pînă la 15 participanţi şi 3 dacă numărul participanţilor a fost de la 16 în sus (pînă la 20—21). Dacă din diferite motive, unul din jucătorii calificaţi se retrage, *nu* intră automat în sferturile de finală jucătorul clasat pe locul următor în grupa respectivă. Comisia orăşenească de şah poate desemna un alt jucător, din altă grupă, dacă apreciază că valoarea acestuia este mai ridicată.

A. COSTA, ORADEA. — In ultimul meci de fotbal cu reprezentativa R.P. Ungare (scor 1—2), golul nostru a fost marcat de Dinulescu.

T. SPINU, BUZAU. — 1) Ce valoare au boxerii amatori pe lîngă cei profesionişti? Dacă ne referim la situaţia boxului din ţările capitaliste, fără îndoială că acolo boxerii profesionişti sînt mult mai puternici decît cei amatori. De altfel, acolo nu rămîn amatori decît pugiliştii mai puţin dotaţi. Ceilalţi, momiţi pe de o parte de ofertele diverşilor afacerişti, iar pe de altă parte siliţi să lupte pentru existenţă, trec la profesionism. In schimb, boxerii din ţările socialiste, avînd posibilitatea să se dezvolte ca amatori, atîng în ansamblu o valoare ridicată, mulţi dintre ei putînd să lupte de la egal la egal cu orice boxer profesionist. Un singur exemplu: titlul european la categoria „muscă" (box profesionist) şi-l vor disputa în curînd Renée Libeer, campionul Franţei şi J. Caldwell, campionul Marii Britanii. Ambii au fost învinşi de Mircea Dobrescu. Concludent, nu? — 2) Antrenorul Constantin Teaşcă are 38 de ani. A jucat fotbal la Acvila-Giurgiu şi la Concordia-Ploeşti. Acum e antrenorul echipei Dinamo-Obor.

ION POŞTAŞUL

NUMARUL VIITOR AL ZIARULUI NOSTRU APARE LUNI, 20 IUNIE, LA ORELE OBIŞNUITE IN 8 PAGINI.

Redacţia şi administraţia: Bucureşti str. Vasile Conta nr. 16, telefon 11.10.05. Interurban 72. nr. 1—2 STAS 3432. Intreprinderea Poligrafică Nr. 2, str. Brezoianu 23—25.
X X Abonamentele se fac la oficiile poştale prin factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprindere.